

בתיה ברק:

„מילים גסות עושות רושם רק על הצנזורה!“

הצגת „החקירה“ ב„תיאטרון הקאמרי“ בוטלה, מאחר והוועדה למתן היתרים להופעת קטינים אסרה על הופעת הילדים בהצגה, בגלל שימוש במילים כמו „חרא“ ו„מוז“ דיינת“. ברור ש„התיאטרון הקאמרי“ רותח מזעם, אבל מה אומרות על זה אמהות, שהן גם שחקניות! מה אומרת על-כך השחקנית בתיה ברק?

מה את רוצה שאני אגיד על הדבר האידיוטי הזה? את הרי יודעת מה ילדים שומעים היום, ומה הם מדברים בעצמם. הילד השחקן הגיב לפי דעתי הכי טוב. הוא אמר שמילים גסות הוא

תיאטרון

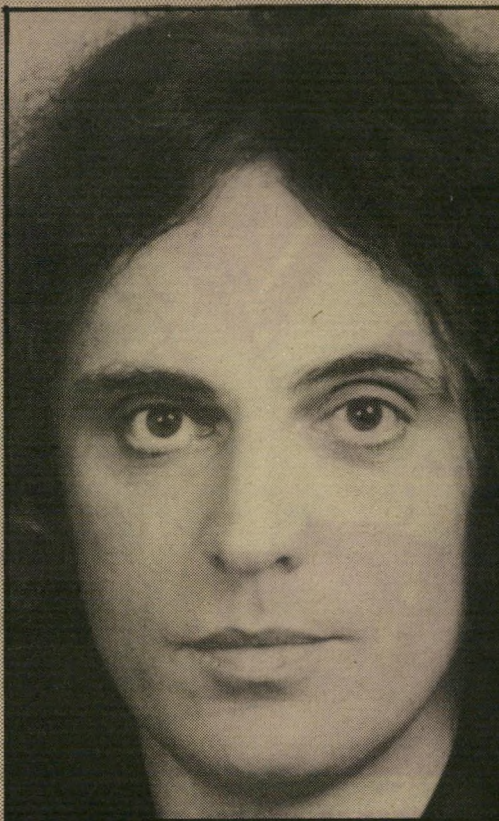
שומע כל הזמן, וזה מזמן לא עושה עליו שום רושם. ילד יותר חכם מכל הצנזורה ומשררה העבודה.

● **היית נותנת לבן או לבת שלך לשחק בהצגה שבה אומרים מילים גסות?**

הילדים האלו רואים טלוויזיה, רואים סרטים בקולנוע, קוראים עיתונים, קוראים את הרשימות של ארוס. מה יכול להפתיע אותם?

● **אני אשאל אחרת. האם היית עושה איזה הבדל בין השתתפות שלך בהצגה לבין השתתפות הבן או הבת שלך בהצגה?**

אני חושבת שכן, אבל לא ההבדל של מה שנאמר בהצגה, אלא אם כן זה כאמת חומר כחול, אבל איזה תיאטרון רפרטוארי בארץ מראה חומר כחול? ההבדל שהייתי עושה הוא שהייתי מבררת בדיוק מי הם האנשים שהילד או הילדה שלי יעבדו איתם. אם הם נחמדים, סכלניים, אם הם מפרגנים ועוורים. הרי הילד הולך לחיות עם האנשים הללו כמה חודשים, והאווירה חשובה. מילים גסות עושות רושם אולי על פקדיה הצנזורה, לא על ילדי ישראל. (דניאלה שמי)

צביקה פיק:

„שיר אהבה פשוט הפך את המדינה!“

במיצעד המצעדים, לסיכום 40 שנות-זמר עברי, דורגו כמוזן בראש ובראשונה השירים: „ירושלים של זהב“, „באב אל וואד“ „האמני יום יוא“, אחרי השירים האלה, המכונים „נכסי צאן ברזל“, המתיע השיר „אלף נשיקות“ שנכתב ב-1986.

שאלתי את המתבר, שאינו ממוקד בהכרה מימסדית מעין זאת, צביקה פיק, אם הופעת למצוא את שירו במקום גבוה בליכך בתולדות הזמר העברי ב-40 השנים האחרונות.

דאי שהופעתו השיר שלי בעצם דורג במקום הראשון ב-20 השנים האחרונות, שנים שבהן כתבו אמנים מוכשרים כדני סני

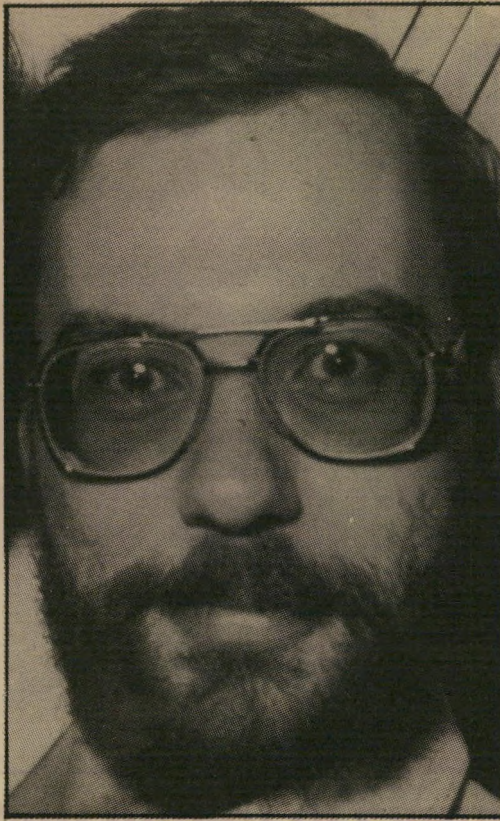
בידור

הרסון, יצחק קלפטר, רמי קליינשטיין ואחרים. אגלה לך את האמת: הייתי בליכך פסימי, שלא כזמרים אחרים, אפילו לא האונתי למיצעו. העדפתי לצפות במיפגן. רק אחריכך סיפרו לי והופתעתי כהוגן.

● **אתה נשמע ממש תבוטחני?**

אגיד לך את האמת, ואני יודע שזה יישמע מוזר: מצד אחד אני צריך להיות מבסוט על כך שאני מצליח ומצד שני — אני מוצא עצמי, כל הזמן, מתמצל ומצטרק. כל הזמן שואלים אותי דברים רעים. תמיד מבקרים אותי. את רואה הנה, שוב אני מתחיל להצטרק. טלפנת לברך אותי, ואני מוצא עצמי מצטרק...

● **המויקים הגבוהה הוא מעין ריחיי בילטציה עברודי?** אשתי תמיד אומרת לי: „אילו היית מופיע בצוותא, בג'נז ובסגנלים — היית נחשב ליצר רציני!“ אני לא מרגיש שהיא משנה שהייתי צריך לנקות, לתקן. אבל איך אסביר? הייתה לי אהבת-הקהל, אבל הקולגות לא פירגנו. התיקשורת — דאי תדאי שלא. ופתאום בא שיר-אהבה פשוט, ועשה כזה בום — הפך את המדינה. (דפנה ברק)

בני ציטרין:

„רבים מרגישים שדרכון זו הוא תעודת-ביטוח!“

מאות אלפי ישראלים מחזיקים בדרכון נוסף על הדרכון הישראלי שלהם, ורבים אחרים מאוד רוצים להצטרף אליהם. תמורת 69 שקלים אפשר לקנות היום סיפרון קטן ודק, ובו מידע מעודכן על נושא זה. שם הסיפרון הוא „כל הדרכים לרכישת דרכון נוסף“. גם דרכים בלתי-חוקיות! שאלתי את כותב הסיפרון, העיתונאי בני ציטרין.

בהחלט לא. בספר יש מידע על האפשרויות להשיג דרכון בארצות שונות, בדרכים רבות, אבל כולן חוקיות.

● **לדוגמה:**

למשל, אם את רוצה דרכון קנדי, קני לך פאב או מיסעדה. ברגע שאת בעלת רכוש כזה שם, דרכך אל הדרכון הקנדי קלה. דרכון של קולומביה, למשל, אפשר להשיג עליידי פתיחת מיט-רד לנדרל, ומישרר כזה אפשר לפתוח בקולומביה תמורת אלף דולר. יש גם ארצות שאת הדרכון שלהן אפשר לקנות ולקבל כדואר.

● **כל אלה דרכונים של ארצות שאולי אין ביקוש גדול לדרכונים שלהן. מה עם ארצות-הברית?**

שם הנוהל מאוד מסובך, ובספר אני מציע לבקש אשרת-עסקים במקום דרכון. הווזיה הזאת, אגב, כשהיא ניתנת, היא ניתנת לכל החיים.

● **האם אתה מרגיש שבדרך עקיפין אתה מעודד ירידה?**

בפירוש לא. יש עכשיו בעולם קרוב לחצי מיליון ישראלים. לא אני גרמתי לזה. בכלל, אני לא מנסה לעזור לאנשים הרוצים לרדת מארץ, אלא יותר לאנשי-עסקים שדרכון נוסף פשוט יעזור להם בעבודה. יכניס אותם לארצות ישראלים לא רצויים שם, יקצר את הדרך בעיסקות אחרות.

דרכונים

● **ביצעד השנת את כל האינספורמציה הזאת?**

התכתבתי עם רשימת ארוכה של נציגויות ריפלומטיות בעור לם, ועם גופים פרטיים רבים. קראתי חומר רב בעיתונות כלכלית בינלאומית וטלפנתי לאשר כל מידע. אספתי חומר בכל דרך אפשרית, והגעתי לארכיון רציני שהוליד את הספר הזה.

● **ואתה מנצל את העובדה שהלקוחות הפוטנציאליים של הסיפרון שלך הם עשירים, וגובה 69 שקלים?**

התשובה היא כן. עבור המידע הכתוב בספר הזה היה הלקוח משלם לעורך-דין אלפי דולרים.

● **אתה כבר עשיר מהספר הזה, שמהדורתו הראשונה נחטפה?**

עריין לא די כרי לקנות לעצמי דרכון ור טוב.

● **למה לך דרכון זר?** כמו רבים אחרים, גם אני מרגיש שדרכון זר הוא תעודת-ביטוח. (דניאלה שמי)